วัดร่องขุ่น เชียงราย

เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์

วัดร่องขุ่นเป็นที่รู้จักของชาวต่างชาติในนามวัดสีขาว (ไวท์เทมเพอร์) เป็นวัดที่มีศิลปะแตกต่างจากวัดทั่วไปในประเทศไทย วัดนี้สร้างโดยจิตรกรผู้มีชื่อเสียงที่คนไทยทั้งประเทศรู้จักท่านดี **อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์** ท่านปรารถนาที่จะสร้างวัดให้สวยในระดับโลก เพื่อประกาศความยิ่งใหญ่ของงานพุทธศิลป์สมัยใหม่ของชาติไทย ท่านทุ่มเทแรงกายแรงใจพร้อมคณะลูกศิษย์กว่า ๗๐ ชีวิต และจะอุทิศตนสร้างจนลมหายใจสุดท้าย

เรารู้สึกยินดีและเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสสนทนา และสัมภาษณ์อาจารย์เฉลิมชัย ณ วันนี้ วัดร่องขุ่นได้สร้างมา ๑๓ ปีแล้ว (เริ่มสร้างปี ๒๕๔๐) ท่านตั้งเป้าหมายของชีวิต และการทำงานไว้สูงมาก "ผมต้องการเป็นคนดีมีค่าของชาติ และต้องการสร้างงานศิลปะที่เป็นรูปแบบของผมเอง เพื่อพัฒนางานพุทธศิลป์ของชาติไปสู่ความเป็นอินเตอร์ ผมต้องการให้คนทั้งโลกเดินทางมาชมงานผมเหมือนที่คนทั้งโลกอยากเห็นทัชมาฮาล หรือนครวัด ผมจึงต้องใช้เวลาทั้งชีวิต และสอนลูกศิษย์อีกสองรุ่น เพื่อสืบทอดเจตนารมณ์หลังความตายของผมไปอีก ๖๐ ถึง ๙๐ ปี จึงจะเสร็จสมบูรณ์"

"ผมอยากเป็นศิลปินคนเดียวของโลกที่สร้างทุกสิ่งทุกอย่างด้วยความอิสระ ไม่ตกอยู่ใต้อิทธิพลทางความคิดของใคร ไม่มีใครในโลกมีอำนาจสั่งการผมได้ เพราะผมไม่รับเงินบริจาคจากใคร ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาล นักการเมือง หรือเศรษฐี เพราะเงินนั้นจะมาพร้อมกับอำนาจในการสั่งการให้เป็นไปตามรสนิยมของผู้จ่ายเงิน เหมือนกับศิลปินทุกคนที่รับจ้างทำงานศิลปะทั่วโลก ผมจึงต้องหาเงินสร้างวัดเองโดยไม่พึ่งพาใคร"

อาจารย์เฉลิมชัยได้พูดถึงงานศิลปะที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงในแต่ละปีว่า "ผมต้องการความสุดยอดของงานผม เป็นเป้าหมายอันดับหนึ่ง ผมจึงทุบทิ้งเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพิ่มเติมในสิ่งที่ขาดปีต่อปี จนทำให้คนที่มาชมวัดเห็นความแปลกใหม่อยู่เสมอ เพราะผมไม่สนใจว่าจะต้องเสร็จเมื่อไร" "งานพุทธศิลป์ของชาติส่วนมากยึดติดกับอิทธิพลของงานศิลปะ ซึ่งกันและกัน ตั้งแต่อินเดีย ศรีลังกา เชียงแสน สุโขทัย อยุธยา รัตนโกสินทร์ ศิลปะไทยรุ่นใหม่ก็จะรับอิทธิพลจากงานพุทธศิลป์รุ่นเก่าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผมปรารถนาที่จะหนีออกจากอิทธิพลของงานศิลปะของทุกยุคทุกสมัย จึงต้องทุ่มเททั้งชีวิต"

อาจารย์ได้เล่าถึงเหตุผลทำไมท่านถึงชอบงานศิลปไทย ทั้งๆ ที่ในยุคสมัยเมื่อท่านเป็นนักศึกษาศิลปะในมหาวิทยาลัยนั้น ศิลปะยุโรปเป็นแฟชั่นที่นักศึกษาทุกคนเห่อเรียนกันมาก และงานศิลปะของชาตินั้นเป็นที่ดูถูกดูแคลนว่าล้าหลัง เชย ไม่ทันสมัย

"ผมเคยเรียนและชอบงานสมัยใหม่มากเหมือนเพื่อนๆ ทุกคน ผมวาดรูปในสไตล์ของโมเน่ต์ มาเน่ต์ แวนโก๊ะ ดาลี ปิกัสโซ่ และศิลปินยุโรปอเมริกาที่นำแฟชั่นในขณะนั้น แต่สุดท้ายผมเริ่มเบื่อหน่ายเพราะรู้สึกว่าไม่ใช่ตัวตนของผม ทุกครั้งที่ทำงานแบบฝรั่งจะรู้สึกว่าตัวเองดัดจริต ไม่จริงใจ ทำให้ผมหันมาสนใจงานจิตรกรรมฝาผนังโบราณของไทย พอศึกษามากๆ เข้า เกิดความรัก ความสงสารงานศิลปะของชาติที่กำลังจะตายจาก เพราะคนรุ่นใหม่ไม่เห็นค่า ผมจึงเลือกเรียนวิชาศิลปไทยที่เปิดเป็นรุ่นแรกของคณะจิตรกรรมฯ ซึ่งมีคนลงเรียนวิชานี้แค่สามคน ในขณะที่เพื่อนๆ กว่าสี่สิบคนลงเรียนวิชาศิลปะสากล เพื่อนๆ ล้อผมว่ามึงโคตรเชยเลยนะ ผมไม่สนใจเพราะผมได้ตั้งความฝันของผมแล้วว่าผมจะทำให้ศิลปไทยของชาติผมยิ่งใหญ่ ฟื้นคืนชีวิตมาเป็นศิลปไทยร่วมสมัยที่เป็นสากลและให้โลกทั้งโลกยกย่องให้ได้"

ความมุ่งมั่นเด็ดเดี่ยวและทุ่มเท ทำให้อาจารย์เฉลิมชัยประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูงในขณะเรียนอยู่ชั้นปีที่สี่ จากการประกวดผลงานศิลปะระดับชาติ บัวหลวงครั้งที่สาม ท่านได้รับรางวัลที่หนึ่งเหรียญทอง จากผลงานอันโดดเด่น ที่ปฏิวัติรูปแบบศิลปไทยประเพณีโบราณ ด้วยการนำเสนอความเป็นไทยที่เป็นสมัยใหม่ชื่อว่า "มุมหนึ่งของชีวิตไทย" อาจารย์ได้นำเอาชีวิตในยุคสมัยใหม่มาเขียนเป็นภาพไทยให้มีความรู้สึกเป็นกึ่งสามมิติ เป็นความจริงที่สัมผัสรับรู้ได้ แต่คงความงดงามตามแบบอุดมคติไทย รางวัลที่หนึ่งในครั้งนั้นทำให้เกิดทางออกแก่งานศิลปไทย ด้วยการเปิดประตูแห่งอิสระภาพทางความคิดสร้างสรรค์ให้ก้าวไปสู่ความเป็นไทยสากล ไม่ใช่ผู้ทำลายแบบแผนของงานศิลปไทยอย่างที่พวกอนุรักษ์นิยมคิดกัน

เราได้เดินเข้าไปในโบสถ์กับท่านอาจารย์ และท่านได้กรุณาอธิบายให้พวกเราฟังถึงภาพจิตรกรรมฝาผนังที่สวยงามว่า "ผมเขียนภาพด้านหลังพระประธานเป็นรูปพระพุทธเจ้าองค์ใหญ่เสด็จขึ้นมาจากขอบของจักรวาล ล้อมรอบไปด้วยสรวงสวรรค์ เพื่อให้ผู้คนรู้สึกถึงความสุข ความสงบ และเห็นถึงพระเมตตาของพระพุทธเจ้าที่มีต่อสรรพสัตว์ทั้งหลาย ส่วนภาพด้านหน้าองค์พระประธานเป็นภาพที่แสดงเรื่องการผจญมารของพระพุทธเจ้าในขั้นสุดท้าย เพื่อบรรลุสำเร็จเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสิ้นซึ่งอาสวะกิเลส ในโบราณประเพณีก็นิยมเขียนภาพมารผจญกันแทบทุกยุคทุกสมัย และยังคงรูปแบบเดิมๆ เป็นภาพกองทัพพญามารนั่งบนหลังช้างยกไพร่พลพร้อมอาวุธยุทโธปกรณ์ ยกทัพเข้าต่อสู้กับพระพุทธเจ้า เพียงแต่เปลี่ยนอาวุธไปตามยุคสมัย เช่น ดาบ หอก ธนู หน้าไม้ ปืน และปืนใหญ่ อาวุธต่างๆ และไพร่พลแห่งมารหมายถึงกิเลสฝ่ายต่ำที่อยู่ในใจของมนุษย์ พระพุทธเจ้าได้ทรงสอนให้มนุษย์รู้จักศีล สมาธิ ปัญญา นำไปสู่ความมีสติ เพื่อยับยั้งกิเลสชั่วสิ้น ทำให้มนุษย์เป็นคนดีมีศีลธรรม นำไปสู่การเข้าหารู้จักกับจิตวิญญาณแห่งตน เพื่อหนทางแห่งการตัดสิ้นซึ่งอาสวะกิเลสเช่นพระองค์" ส่วนดวงตาพญามารทั้งสองข้างซึ่งมี**จอร์จบุช**และ**บินลาเดน** จะเป็นคำถามที่ท็อปฮิตจากผู้ชมทุกท่าน โดยเฉพาะชาวต่างชาติให้ความสนใจมากที่สุด อาจารย์ตอบว่า "ผมต้องการบอกให้มนุษย์ได้รับทราบว่าโลกถูกทำลายโดยมนุษย์ผู้มากด้วยตัณหา สร้างอาวุธเพื่อฆ่ากัน ทำลายธรรมชาติเพราะความไม่รู้จักพอหาสันติภาพไม่ได้ แบ่งเชื้อชาติ ศาสนา และเผ่าพันธุ์ ผมเห็นความรุนแรงโหดร้ายที่สร้างความสะเทือนใจให้แก่ผม และมนุษย์ทั้งโลก กับการเข่นฆ่าผู้บริสุทธิ์ทั้งสองฝ่ายโดยผู้ทรงอำนาจของโลกทั้งสองคน นั่นคือ**จอร์จบุช**และ**บินลาเดน** การถล่มโลกมุสลิม การถล่มทวินทาวเวอร์ เป็นความโหดร้ายที่ผมและมนุษย์ทุกคนที่ใฝ่สันติภาพไม่อยากเห็น ผมต้องการจะบอกเล่าว่าดวงตาเป็นความสำคัญยิ่งของมนุษย์ ถ้ามองด้วยความเมตตาต่อกันก็จะเป็นสันติสุข ถ้ามองกันด้วยความอาฆาตแค้นก็จะเป็นสงคราม ผมวาดเพื่อเตือนสติทั้งสองฝ่ายให้มองไปที่สันติภาพของโลก ความผาสุกของโลก ผมวาดซูเปอร์แมน อุลตร้าแมน แมทริค มนุษย์ค้างคาว สไปเดอร์แมน เพื่อจะบอกให้ทุกคนรู้ว่าฮีโร่จริงๆ ไม่มีในโลก จริงๆ มนุษย์ต้องการฮีโร่เพราะเห็นมนุษย์ชั่วๆ มากขึ้นทุกวัน และฮีโร่ในความฝันจากภาพยนตร์ก็ไม่สามารถมาช่วยตึกเวิลด์เทรดถูกถล่มได้ สุดท้ายโลกก็ตกอยู่ในสภาวะที่เสื่อมถอยไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติหรือผู้คน เพราะมนุษย์ในโลกปัจจุบันขาดศีลธรรม ผมจึงเปรียบมนุษย์ชั่วเป็นพญามารอ้าปากอมประตูทางเข้าโบสถ์ เพื่อให้ผู้คนได้รู้สึกว่าตนได้เดินพ้นออกจากปากของพญามาร คือได้หลุดพ้นจากกิเลสตัณหาต่างๆ มุ่งเข้าสู่โลกแห่งโลกุตรธรรม ส่วนลวดลายไทยที่ไหลออกจากตา จมูก ปาก ซึ่งเป็นทวารทั้งสามของพญามารไหลไปสู่ผนังด้านข้าง แล้วเปลี่ยนรูปทรงเป็นทิพยานนำผู้คนที่พ้นกิเลส เดินทางไปเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า ณ ขอบจักรวาล ส่วนความหมายโดยรวมของวัดที่เป็นสีขาวนั้นอาจารย์ท่านต้องการสร้างวัดให้แตกต่างไปจากวัดทั่วไปที่นิยมใช้สีทอง เพราะอาจารย์เห็นว่าสีทองนั้นเหมาะกับมนุษย์ที่มีแต่กิเลสตัณหา พระพุทธเจ้าเป็นผู้บริสุทธิ์ ท่านหนีออกจากทางโลก มุ่งสู่ความไม่มีไม่เอา สีขาวจึงเป็นสีที่อาจารย์บอกว่าแทนพระบริสุทธิคุณของพระพุทธเจ้า ส่วนกระจกที่ประดับในลวดลายปูนปั้นนั้นแทนด้วยพระปัญญาธิคุณ (พระธรรม) ของพระพุทธเจ้า ที่ส่องสะท้อนไปทั่วจักรวาล" และอาจารย์เฉลิมชัยบอกเสมอว่า "ผมต้องการสร้างสรวงสวรรค์ (ความสุข) เพื่อให้มนุษย์ได้มาเดินเล่น"

"ผมอยากให้ผู้ชมทุกคนไม่ว่าชาติใด ศาสนาใด เกิดความรู้สึกถึงความงดงาม ความเป็นทิพย์ และในขณะเดียวกันสามารถเข้าใจเพลิดเพลินไปกับความรู้ความหมาย ในหลักธรรมของพระพุทธศาสนาที่แฝงไว้ในงานศิลปะของผม ไม่ว่าจะเป็นงานสถาปัตยกรรม งานจิตรกรรม งานประติมากรรม และงานจัดวาง"

เพื่อที่จะให้ทั้งภายใน และภายนอกวัดสะอาดสวยงามอยู่เสมอ อาจารย์เฉลิมชัยดูแลทุกๆ อย่าง ตั้งแต่การทำสวน จัดเก็บขยะ และการทำความสะอาดสถานที่ มีการทำความสะอาดสถาปัตยกรรม ๓ ครั้งใหญ่ในแต่ละปี คือ หลังฤดูฝน หลังฤดูหนาว และหลังสงกรานต์ นอกจากนั้นยังมีทีมบริหารวัดหลายคนที่ช่วยกันดูแลรักษาวัดให้เป็นระเบียบเรียบร้อย นับตั้งแต่ริเริ่มโครงการสร้างวัด ท่านได้ย้ายครอบครัวจากกรุงเทพฯ มาอยู่เชียงรายซึ่งเป็นบ้านเกิดของท่าน จากที่เคยสร้างสรรค์ผลงานปีละกว่า ๑๐๐ ชิ้น ก็เหลือเพียงไม่เกิน ๑๐ ชิ้นต่อปี เมื่อท่านอยู่ที่วัดเราจะเห็นอาจารย์เฉลิมชัยปฏิบัติงานทุกเช้าและเย็น ดูแลทุกอย่างเพื่อให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ หากไม่เห็นท่าน ท่านก็จะอยู่ในห้องทำงานของท่าน ท่านจะใช้เวลาวาดรูปส่วนตัวเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๐ นาที - ๑ ชั่วโมงในแต่ละวัน ท่านตื่นนอนประมาณตี ๒ ใช้เวลานั่งสมาธิประมาณ ๑ ชั่วโมง จากนั้นจะลงมือทำงาน และเตรียมการแก้งานของลูกศิษย์ ท่านบอกว่าทุกวันนี้ท่านมีความสุขมากกับชีวิตที่เรียบง่าย โดยไม่จำเป็นต้องไปร้านอาหาร ไปเที่ยว ไปดื่มเหล้าเข้าผับหรือไปร้องเพลงคาราโอเกะ สิ่งเหล่านั้นไม่ได้ทำให้ท่านมีความสุข เพราะท่านได้ผ่านชีวิตฝ่ายโลกียะมาอย่างโชกโชนแล้ว

ที่วัดร่องขุ่นไม่มีการเก็บค่าธรรมเนียมเข้าชมวัด ยินดีต้อนรับทุกคน ไม่ว่าชาติใด ศาสนาใด แม้แต่ห้องน้ำสีทอง ซึ่งเป็นห้องน้ำที่สวยที่สุดก็ให้บริการฟรีกับทุกคน ทุกอย่างท่านได้วางแผนอนาคตไว้แล้ว ท่านได้เตรียมลูกศิษย์ช่างปั้น ช่างวาด ช่างประดับกระจก และคณะกรรมการบริหารวัดไว้พร้อม เพื่อให้งานของท่านต้องดำเนินต่อไปแม้ท่านจะตายจากโลกนี้ไปแล้วก็ตาม

ความสุขในจิตเป็นเคล็ดลับที่ทำให้อาจารย์เฉลิมชัยคิดในสิ่งที่เป็นบวก และเป็นมิตรกับทุกคนอยู่เสมอ "ผมชอบฝึกการเจริญสติเพื่อมุ่งไปสู่การเป็นคนดี คิดดี พูดดี ทำดี มนุษย์ทุกคนล้วนต้องการสิ่งดีงาม ถ้าใจเรามีความรัก มีความเมตตา มันก็จะแสดงความดีงามในจิตออกมาเองโดยธรรมชาติ เราจะต้องฝึกฝนความอดทน มีความเพียรจนกว่าเราสามารถชนะใจตนเองได้"

เมื่อวัดนี้เสร็จสมบูรณ์ก็จะเป็นสิ่งหนึ่งที่แทนความเสียสละจากการอุทิศตนของอาจารย์เฉลิมชัยให้แก่ประเทศชาติ พระพุทธศาสนา และพระมหากษัตริย์รัชกาลที่เก้า ท่านหวังว่าวันหนึ่งในอนาคต วัดนี้จะได้เป็นมรดกของโลก

นอกจากวัดร่องขุ่นแล้ว อาจารย์เฉลิมชัยยังสร้างหอนาฬิกาสีทองในตัวเมืองเชียงรายอีกด้วย จะมีการแสดงแสงสีเสียงทุกวัน เวลา ๑ ทุ่ม ๒ ทุ่ม และ ๓ ทุ่มตรง จุดประสงค์ของการสร้างเพื่อให้เป็นแลนด์มาร์ก หรือสัญลักษณ์ที่ทรงคุณค่าให้กับเมืองเชียงราย ท่านเห็นว่าหอนาฬิกาเก่าธรรมดาไร้ค่าทางความงาม ไม่เหมาะสมกับจังหวัด ไม่เป็นที่น่าสนใจแก่ผู้ที่เดินทางผ่านไปมา ท่านได้เสนอให้นายกเทศมนตรีเมืองขณะนั้น (คุณวันชัย จงสุทธามณี) เพื่อสร้างหอนาฬิกาใหม่ แต่แผนการจัดสร้างขัดกับกลุ่มอนุรักษ์ที่บอกว่าหอนาฬิกาเก่ามีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และทางจังหวัดก็ได้ทำประชาพิจารณ์ สุดท้ายส่วนใหญ่เห็นด้วยที่จะต้องสร้างใหม่ จึงได้ย้ายหอนาฬิกาเก่าไปไว้ใกล้กับตลาดสด แล้วสร้างหอนาฬิกาใหม่แทนที่เดิม โดยอาจารย์เฉลิมชัยได้อุทิศแรงงาน ออกแบบ ขยายแบบเท่าจริงเป็นเวลากว่าสามปี โดยไม่คิดค่าตอบแทน

เราได้มีโอกาสเข้าไปสัมภาษณ์อาจารย์เฉลิมชัยในห้องทำงานของท่าน ซึ่งมีความเงียบสงบ ท่านใช้เป็นสถานที่ทำงาน ที่ฝึกสมาธิ ที่พักผ่อน ที่สอนลูกศิษย์ เรารู้สึกยินดีและเป็นเกียรติอย่างสูงที่ได้เจาะลึกข้อมูลส่วนตัวและข้อมูลการทำงานของท่าน ขอขอบพระคุณที่ท่านได้สละเวลาให้กับเรา เชียงรายนับว่าโชคดีจริงๆ ที่มีอาจารย์เฉลิมชัยเป็นศิลปินที่นำเสนอเสน่ห์ของเชียงรายให้ชาวไทยและชาวต่างชาติได้รู้จักโดยทั่วกัน

ผู้เขียน ลีโอ เฌอ

*W*at at Rong Khun is known among foreigners as the White Temple.. It is artistically different from other temples in Thailand. The temple was built by artist, Ajarn Chalermchai Kositpipat, who is well-known thoughout Thailand. He wanted to build the most beautiful temple in the world and to show the glory of modern Thai Buddhist arts. He, together with more than 60 followers devoted totally their effort and energy to make this structure their life work. We are honored and pleased to interview Ajarn Chalermchai.

This is the 12th year since the project began and Chalermchai's goal with his life and work is set at a highest level. "I want to be good and valuable to my country. I want to create arts in my own style and to develop Thai Buddhist arts to be accepted internationally. I want people of all nations to come and admire my works, like when they want to visit the Taj Mahal or the Ankor Wat. Therefore, I need to devote all my time to this and also to educate and pass along my vision to at least two consecutive classes of pupils. Maybe in 60 to 90 years after my death will the project be completed"

"I want to be the only artist in the world who can create anything with utmost freedom. I do not want to work under anybody's influence or thought processes. No one in the world can order me to do their forbidding, because I do not accept any monetary donations from sources including government officers, politicians or millionaires. Money can give the donors power to influence the takers, much like many artist who work as employees. I, then, need to find fundings to build the temple by myself."

Ajarn Chalermchai talked about the art works that each year needed to be repaired, changed or added-on "My number one goal is to perfect my works. That is why renovations are going on yearly. Regular visitors see changes all the time because I do not set time frames to my works.

National Buddhist arts mostly are influenced by other works of art, such as from India. Sri Lanka, Chiang Saen, Sukhothai, Ayutthaya and Ratanakosin. Modern arts cannot avoid to be influenced by the ancient arts. I want to break away from the influence of arts of any periods. That is why I need to commit my life to this project."

Ajarn Chalermchai talked about the reason why he likes Thai arts, eventhough, when he was an art student at Silpakorn University. European arts were popular among every student. National arts, at that time, were ridiculed for being ancient and not up-to-date. "I studied and used to like modern arts just like all my classmates. I sketched in the style of Monet, Manet, Van Gogh, Dali, Picasso and other European or American artist who were in fashion at that time. However, boredom set in and I felt that their style was not mine. Every time that I did foreign arts, it felt like a charade. That was when I became interested in ancient Thai murals. The more I studied, the more I fell in love and sympathized with the national arts that began to decline because the new generations did not care. Therefore, I chose to study at the Faculty of Painting. Sculpture and Graphic Arts. There were only 3 students enrolled in the course, while over 40 students registered in the international arts course. My friends kidded me that I was old-fashioned. I did not care because I had already set my mind to make Thai arts famous, and to become a great Contemporary Thai artist that the world admires."

This dedication, steadfastness and commitment resulted in the success of undergrad Chalermchai. In his 4th year of college, he won the Gold Medal in 3rd Bua Luang Exhibition with the work that stood out and was unconventional with the custom of the ancient Thai arts culture at the time. That Contemporary Thai art was called "One angle of Thai Life", where he took the modern life style and transferred the vision into a drawing of a Thai picture that had a feeling of being semi 3-D.

It was a true, accepted representation that has beauty in the style of a Thai visionary. This first prize caused debate between the conservationists and the developmentalists, and resulted in the move of traditional Thai arts towards international acceptance. Thus the conservationists erred in their thinking.

We walked into the monastery with Ajarn Chalermchai. He explained the meaning of the beautiful murals. "I painted the murals, facing the statue of the Lord Buddha, portraying the coming of the Lord Buddha from the edge of the universe in Nirvana (heaven). I want people to feel peace and happiness and to envision the kindness of the Lord Buddha towards all beings. The mural in front of the Lord Buddha statue shows the struggle between the Lord Buddha and the Mara (demon). It represents the final conflict of the Lord Buddha's own demon before he obtained enlightenment and freedom from immoral thoughts. Many paintings, in the past, usually depicted this struggle, portraying the demon sitting on an elephant combating with the Lord Buddha. The weapon used varied according to the period at the time from swords, lances, arrows, crossbows to cannons and guns. These weapons and the demon's armies represent the unwholesome thoughts of humans. The Lord Buddha taught us to practice inner meditation that can lead to commonsense and end evil thoughts. This can make us to be good persons with high moral standard and achieve the inner peace like what the Lord Buddha attained."

Questions, concerning the eyes of the demon that have George Bush and Bin Laden inside them, are very popular especially among foreign tourists Ajarn Chalermchai responded. "I want everyone to know that our world is being destroyed by those who craved to build weapons that kill, thereby ruining the environment because nothing is ever enough. They segregate and therefore cannot find peace. I saw the violence and it hurts me and mankind to observe the killing of the innocence by these two powerful individuals. Peaceful people do not want to see the murder of the Muslims and the

collapse of the New York Twin Towers. I want to show that eyes, as important organs, should look at each other with kindness and not with hate that can lead to war. I painted, at that time, to caution both George Bush and Bin Laden so that they can look toward a peaceful and happy world. I painted Superman and Ultraman to let people know that there really are no heroes in our world. Actually, people need heroes since our morality declines every day. However, no heroes from the movie screen arrive to help the havoc of the Twin Towers. Eventually the world becomes ill, not only with the environment but also with the people. People lack moral standards. That is why I portray evil people as the demon with mouth opened encircled the entrance of the temple. When people walk out, they will feel that they leave the demon behind that is they have rid themselves from evil spirits and going towards "lokutharadhamma" (the highest level of dhamma, where people will not be reborn). The Thai designs that flow from the eyes, nose and mouth of the demon towards the back wall of the temple change into an angelic carriage that takes the people, who rid themselves from evil deeds, to meet the Lord Buddha at the edge of the universe."

As to the use of the color white, Ajarn Chalermchai want to build a temple that is different from other wats (temples) that are golden. He believe that gold is suitable to people who lust for evil deeds. The Lord Buddha represents purity and has escaped from the world to Nirvana. The use of small mirrors throughout the building is a symbol of wisdom (Dhama) of the Lord Buddha that shines throughout the universe Ajarn Chalermchai repeated. "I want to build a heavenly garden (representing happiness) for humans to stroll in. I want all visitors of whatever religion to have a feeling of peace, happiness and at the same time get to understand the meaning of Buddhism that can be seen all over the temple whether it's in the architectural, the drawings or the molding works".

To keep the compound clean and white, he looks after everything from planting trees and collecting garbage to cleaning the compound. There are three big architectural cleanings every year : they are performed after the raining season, after the winter and after Songkran (Thai New Year) In addition, many people work to maintain it reqularly.

Since embarking on the project, which is expected to take 90 years to complete, Ajarn Chalermchai has reduced taking painting assignments that have earned him his name and wealth. After moving to Chiang Rai, his birthplace, he made two hundred art pieces and paintings per year, but at this moment, he produces no more than ten paintings per year.

Ajarn Chalermchai can be seen at the temple site every morning and evening working diligently to ensure that every architectural plan and design is pursued to the minutest detail. When he is not there, he is in his office monitoring the project's progress. The average time he spends on painting is thirty minutes to one hour per day. He gets up early, around 2 a.m., meditates for an hour, and then creates, sculpts, plans for his day and corrects the works of his students. Having much to do, he claims to be a very happy man at peace, without doing things such as going to restaurants, going out for drinks or singing karaoke. He does not think these activities make him happier, but more confusing, stating "I've been there, done that, and that time is over."

At Wat Rong Khun there is no admission fee charged. Everybody of whatever denomination is welcome to visit Wat Rong Khun. Even the golden toilet, "the most beautiful toilet" is free to enter and to admire. That is one of his rules. Everything is already planned, and he has made sure that there are people : a team of architects, painters, designers and a committee who will continue his work, even after his death.

Ajarn Chalermchai's secret to being positive and friendly all the time is that he feels internal happiness. "I discipline the mind to train me toward being a good person with clear thinking, speaking well and doing good deeds. We are all human, and I want to give goodness to people. If we have love and forgiveness in our hearts, it will come out naturally. You need to practice patience before you can control your own mind."

When it is completed, Wat Rong Khun will be a symbol to one man's dedication to his country his religion and his present King. Ajarn Chalermchai will have sacrificed the better part of his life building a monument that, he hopes, one day in the future will also become a heritage of the world.

Besides Wat Rong Khun, Ajarn Chalermchai also built the Golden Clock Tower which can be found in downtown Chiang Rai. It features beautiful light and music shows every day hourly between 7 and 9 p.m.

His goal in constructing the Golden Clock Tower was to create artwork, especially for Chiang Rai. Formally only the old Kodak clock tower presented any significant form of architecture when traveling through Chiang Rai City, and Ajarn Chalermchai felt that the Kodak clock tower did not suit the city, as it added no cultural significance in its design.

Ajarn Chalermchai approached the former Mayor, Khun Whanchai and asked him to remove the old clock tower in exchange for a new and grand clock tower. The plan was amended due to conservative criticism proclaiming the historical significance of the old clock tower. After the committee approved the new construction, the old clock tower was moved, close to the present-day local day market and the new clock tower was erected at the old site.

The Golden Clock Tower was constructed by him and his team for three years and at personal financial cost, including the time he spent to enrich his country and specially, Chiang Rai.

The quiet area where we had the chance to interview Ajarn Chalermchai was at his office, where he sleeps, meditates, paints and prepares his teachings. We are glad to have an insight in his life and lifework. We would like to thank Ajarn Chalermchai Kositpipat for his time and effort. Chiang Rai is so fortunate to have this amazing artist helping to promote our charming province.

Writer: Mr.Leo Schuur
Translator: Associate Professor Malithat Promathataved

Translator: Associate Professor Malithat Promathataved

White Temple, Thailand

by Chalermchai Kositpipat

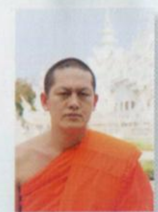

Wat Rong Khun, Pa O Don Chai Sub-District, Mueang District,
Chiang Rai Province 57000, THAILAND
Tel. 0-5367-3579, 0-5367-3967 Fax. 0-5367-3539
E-mail : webmaster@watrongkhun.com website : www.watrongkhun.com

พระอธิการกิติพงษ์ กลยาโณ
เจ้าอาวาส

คุณวันชัย วิชญชาคร
ผู้บริจาคที่ดิน

"ผมต้องการเป็นคนดีมีค่าของชาติ
และต้องการสร้างงานศิลปะที่เป็นรูปแบบของผมเอง
เพื่อพัฒนางานพุทธศิลป์ของชาติไปสู่ความเป็นอินเตอร์"

วัดร่องขุ่น, ต.ป่าอ้อดอนชัย อ.เมือง จ.เชียงราย 57000
โทร. 0-5367-3579, 0-5367-3967 โทรสาร 0-5367-3539
E-mail : webmaster@watrongkhun.com website : www.watrongkhun.com